

Νοέμβριος 2019 β

Τηλ: 210-96 52 336
pinteris@hotmail.com

Η Εφημεριδούλα

Τεύχος 268 Χρόνος 33ος

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Το Πανεπιστημιακό Άσυλο

Το Πανεπιστήμιο σαν ίδρυμα ξεκινάει από την Ιταλία, τη Γαλλία και την Αγγλία του Μεσαίωνα. Αρχικά ξεκίνησε από την Καθολική εκκλησία με έμφαση στα θρησκευτικά αλλά πολύ σύντομα συμπεριέλαβε κι άλλες επιστήμες όπως η Ιατρική, τα Μαθηματικά και η Αστρονομία. Στη συνέχεια πανεπιστήμια ιδρύθηκαν και από βασιλείς και ηγεμόνες. Τα παλαιότερα είναι τα Πανεπιστήμια της Μπολόνια (1088), του Παρισιού (1150, που αργότερα ονομάστηκε Σορβόνη) και της Οξφόρδης (1167).

Όπως ήταν φυσικό, κάποια στιγμή η εξέλιξη της επιστήμης άρχισε να συγκρούεται με τα δόγματα της εκκλησίας. Τα γραφόμενα στη Βίβλο για τον Αδάμ και την Εύα και τη δημιουργία του κόσμου σε επτά ημέρες άρχισαν να αντιφάσκουν με τα ευρήματα της βιολογίας, της Αστρονομίας και των άλλων επιστημών.

Κάποια στιγμή η εκκλησία αντέδρασε. Έτσι, άνθρωποι που οι απόψεις και οι ιδέες τους διαφωνούσαν με το θρησκευτικό δόγμα άρχισαν να διώκονται, ν' αντιμετωπίζουν την Ιερά Εξέταση και να καταλήγουν στην πυρά. Το πιο γνωστό παράδειγμα σ' εμάς είναι η δίκη του Γαλιλαίου από την Ιερά Εξέταση όπου, αν δεν ανακαλούσε την άποψή του ότι η Γη περιστρέφεται γύρω από τον Ήλιο, θα γινότανε «Γαλιλαίος στα κάρβουνα». Όμως, ακόμα κι αφού ανακάλεσε καταδικάστηκε σε περιορισμό κατ' οίκον για την υπόλοιπη ζωή του.

Έτσι, κάποια στιγμή τα πανεπιστήμια κατάλαβαν πως κάτι έπρεπε να γίνει ώστε οι νέες ιδέες να προστατεύονται από τις παρεμβάσεις της εκκλησίας. Έτσι, μετά από πολλούς αγώνες δημιουργήθηκε ο θεσμός του πανεπιστημιακού «ασύλου». Ήταν η εγγύηση του Κράτους ότι κανένας μέσα τα πανεπιστήμια δεν θα διώκεται για τις ιδέες του, όποιες κι αν ήταν αυτές.

Κι ερχόμαστε τώρα στον τρόπο που αντιλαμβάνόμαστε την έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου στη χώρα μας τα τελευταία σαράντα χρόνια που μας κάνει μοναδικούς στην Ευρώπη (αν όχι στον κόσμο). Εδώ το πανεπιστήμιο δεν δίνει άσυλο στις ιδέες, αλλά σε όποιον βρίσκεται μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο. Έτσι, πούλανε κάποιοι λαθραία έξω από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο (ΑΣΟΕΕ) και μόλις έρχεται η αστυνομία, τα μαζεύουν και μπαίνουν στον πανεπιστημιακό χώρο. Το ίδιο κάνουν και οι έμποροι ναρκωτικών, αν και αυτοί είναι συνήθως μόνιμα μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο. Μ' άλλα λόγια το πανεπιστήμιο προσφέρει άσυλο σε οποιονδήποτε παράνομο βρίσκεται καταφύγιο εκεί.

Όσο για τις ιδέες; Πρόσφατα η αστυνομία ανακάλυψε στα υπόγεια της ΑΣΟΕΕ ένα ολόκληρο οπλοστάσιο το οποίο δεν ήλεγχαν οι φοιτητές, αλλά κάποιοι κουκουλοφόροι μπαχαλάκηδες που είχαν το πανεπιστήμιο σαν ορμητήριο και

καταφύγιο και που αυτοαποκαλούνται «αναρχικοί» ή «αντιεξουσιαστές». Τι σχέση έχουν οι άνθρωποι αυτοί με πανεπιστημιακές ιδέες; Εδώ υπάρχει ένα παράδοξο: Ας υποθέσουμε ότι ένας καθηγητής διδάσκει κάτι που δεν αρέσει στους κουκουλοφόρους. Ας πούμε ότι διδάσκει πως η οικονομία πρέπει να είναι ελεύθερη. Τον ονομάζουν «αντιδραστικό», «νεοφιλελεύθερο» και μπουκάρουν την ώρα του μαθήματος και τον κάνουν ασήκωτο. Έτσι και τολμήσει ο Πρύτανης να καταγγείλει το γεγονός, τον κάνουν ασήκωτο κι αυτόν. Αυτά για το άσυλο ιδεών στα Ελληνικά Πανεπιστήμια. Την ίδια ώρα, αυτοί οι ίδιοι που καταδικάζουν την ελεύθερη οικονομία, ανέχονται στον πανεπιστημιακό χώρο τους πιο ακραίους εκπροσώπους της ελεύθερης οικονομίας που είναι οι λαθρέμποροι!

Ήρθε λοιπόν ο καιρός να ορίσουμε και πάλι την έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου. Όπως ήδη αναφέραμε, το άσυλο έχει να κάνει με ιδέες και όχι με πράξεις. Μπορεί ένας καθηγητής πολιτικών επιστημών να υποστηρίζει την άποψη ότι η τρομοκρατία είναι ένας τρόπος για να ελέγχουμε τους φαύλους ηγέτες. Η ιδέα αυτή έχει πανεπιστημιακή ασυλία. Αυτό δεν σημαίνει ότι μια τέτοια πράξη, όπως το να βάζεις βόμβες έχει και κοινωνική ασυλία. Κοινωνικά, η πράξη αποτελεί ποινικό αδίκημα.

Κι ένα τραβηγμένο παράδειγμα: Ας υποθέσουμε ότι ένας ιδιόρρυθμος καθηγητής σεξολογίας υποστηρίζει ότι ο βιασμός αυξάνει τις πιθανότητες μια γυναίκα να έχει οργανισμό. Όσο παλαβή και ν' ακούγεται αυτή η άποψη, σαν ιδέα, με φανερό και συγκεκριμένο τρόπο δεν βλάπτει κανέναν. Όμως η έμπρακτη εφαρμογή της οδηγεί σ' ένα ποινικό αδίκημα, το βιασμό.

Ένας προβληματισμός

Στο δεύτερο χρόνο, από τότε που ήρθαμε σ' αυτή τη γειτονιά, υιοθετήσαμε 3 γατιά. Το πρώτο το βρήκε η σύντροφός μου Ζωή ημιθανές δίπλα σ' έναν σκουδοντενεκέ μέσα στη βροχή να κλαίει ακατάπαυστα κι από τα μάτια του να τρέχει αίμα. Το έφερε στο σπίτι για να το γλιτώσει από τον βέβαιο θάνατο που ήταν ζητήμα ωρών. Ήταν τριών εβδομάδων περίπου. Η απόφαση ήταν να το περιθάλπει μέχρι το πρωί κι, αν επιβίωνε, να το πάει στον κτηνίατρο.

Πράγματι, το γατάκι επιβίωσε. Το πήγε την άλλη μέρα στο γιατρό που του έκανε κάποιες ενέσεις με βιταμίνες και αντιβίωση και του έδωσε ένα κολλύριο για τα μάτια. Το φέραμε στο σπίτι κι αποφασίσαμε να το κρατήσουμε. Σήμερα είναι ένας αφράτος και καρδαμωμένος γατούλης που τον λένε Φρίξο.

Σημειωτέον, από τότε που ήρθαμε σ' αυτή τη γειτονιά, και πολύ πριν υιοθετήσουμε το Φρίξο, η Ζωή τάζει και ταΐζει καθημερινά τα 25 (!) γατιά που βρίσκονται στο δικό μας και στο δίπλα οικοδομικό τετράγωνο. Αυτό το κάνει κάθε απόγευμα πριν τη δύση του ηλίου ανελλιπώς, βρέξει χιονίσει ακόμα και τις μέρες που είναι άρρωστη. Θα μου πεις «κι εσύ βρε άχρηστε τι κάνεις; Δεν μπορείς τις μέρες που είναι άρρωστη να τα ταΐζεις εσύ τα γατιά»; Δεν υπάρχει περίπτωση. Το θεωρεί δική της υπόθεση και βρίσκει τη δύναμη και το κάνει ακόμα κι όταν είναι άρρωστη. Όμως, εκτός από να τα ταΐζει κάνει κι άλλα:

- Όσα έχουν εξοικειωθεί μαζί της τα πηγαίνει για στέρωση.
- Όσα είναι άρρωστα τα πηγαίνει στο γιατρό και πληρώνει για τη θεραπεία τους. Μάλιστα μια φορά βρήκε μια γάτα που είχε τέσσερα νεογέννητα να ψυχομαχεί από φόλα και κατάφερε να την πάει εγκαίρως στο γιατρό και να τη σώσει. Μια άλλη φορά βρήκε ένα νεογέννητο που του είχε κόψει τα μπροστινά του πόδια μια

To Site

www.pinteris.gr

σχεδιάστηκε και υποστηρίζεται από

ProgressNet^o

- ▶ Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- ▶ Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- ▶ Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724

Συνεδρίες μέσω Skype
(εκτός Αττικής)
Πληροφορίες
pinteris@hotmail.com
ή 210 - 96 52 336

γκαραζόπορτα και το πήγε για ευθανασία.

Αξίζει επίσης ν' αναφέρω ότι δεν έχει από πούθενά κάποια βοήθεια ή στήριξη. Τα πάντα τα πληρώνει από το υστέρημά της. Ποιο είναι αυτό το υστέρημα; Σύμφωνα με τη Ζωή, μια μέσης τιμής κρέμα προσώπου αξίας 70 Ευρώ αντιστοιχεί με 70 κονσέρβες ή με 35 κιλά της φθηνότερης ξηράς τροφής που υπάρχει. Σου φαίνεται υπερβολικό; Κι εμένα. Όμως, στις προτεραιότητες της Ζωής, μια δική της πολυτέλεια είναι λιγότερο σημαντική από την ανάγκη των αδέσποτων να φαγητό.

Στο σημείο αυτό, νιώθω την υποχρέωση ν' αναφέρω το όνομα του κτηνιάτρου στον οποίο τα πηγαίνει. Είναι ο κ. Νίκος Παραγιός. Τον αναφέρω διότι, από τότε που κατάλαβε ότι οι γάτες που του πηγαίνει δεν είναι δικές της, τη χρεώνει όσο λιγότερο μπορεί και μερικές φορές δεν τη χρεώνει καθόλου!

Θέλω επίσης να πω ότι στην προσπάθειά της αυτή, οι κρεσπώλες της γειτονιάς μας ο κ. Σήφης Χριστοδουλής και η κ. Δώρα της δίνουν κομμάτια από υπόλοιπα διαφόρων κρεάτων που τα μαγειρεύει κι έτσι, έχουν και τα αδέσποτα την ευκαιρία να φάνε κάτι πέρα από ξηρά τροφή.

Ανάμεσα στα άρρωστα αδέσποτα που ανέλαβε να σώσει, είναι και τα άλλα δύο που έχουμε πάρει στο σπίτι. Είναι και τα δύο θηλυκά: Η Σίσυ και η Ξανθούλα. Αυτά τα υιοθετήσαμε σε μεγαλύτερη ηλικία. Πρέπει να ήταν 4-5 μηνών όταν τα φέραμε στο σπίτι.

Κι ερχόμαστε τώρα στον προβληματισμό. Τα γιατί που έχουμε στο σπίτι, στην αρχή έτρωγαν ό,τι τρώγαμε κι εμείς συν μερικά πράγματα που τους μαγείρευε η Ζωή. Συνήθως κάποιο κοτόπουλο με το οποίο, εκτός από τις δικές μας γάτες, βόλυε και τις αδέσποτες προσθέτοντας πολλά ψωμιά μαλακωμένα στο ζωμό.

Βέβαια, τους δίναμε και κονσέρβες, κι εκεί αδελφέ μου να δεις αν έχουν ή δεν έχουν οι γάτες προτιμήσεις. Το καλοκαίρι ήταν να λείψουμε για πέντε μέρες κι έτσι, δέκα μέρες πριν, προσθέσαμε στο φαγητό τους και ξηρά τροφή ώστε να τη συνηθίσουν για το διάστημα που θα λείπαμε. Όταν επιστρέψαμε, συνεχίσαμε για ένα διάστημα να τους δίνουμε από τα αποθέματα που είχαμε από ξηρά τροφή. (Και στην ξηρά τροφή έχουν προτιμήσεις). Κάπου - κάπου τους έβαζε η Ζωή και καμία κονσέρβα, που άλλες φορές την τρώγανε, άλλες έπαιρναν μεζέ, κι άλλες την άφηναν μέχρι να ξεραθεί και να μην τρώγεται. Εκείνο που είχε διαφύγει της προσοχής μας, ήταν ότι στις κονσέρβες πήγαιναν μόνον η Σίσυ και η Ξανθούλα. Ο Φρίξος έτρωγε μόνο ξηρά τροφή.

Πριν πέντε μέρες βρήκαμε στο δάπεδο εμετό και προβληματιστήκαμε. Μήπως φταίει η ξηρά τροφή; Σημειωτέον παίρνομε διάφορες μάρ-

κες γατοτροφών. Έτσι, αποφασίσαμε για ένα διάστημα ν' αποσύρουμε την ξηρά τροφή και να την αντικαταστήσουμε με δικό μας φαγητό. Για να μην τα πολυλογώ, πέρασαν τρεις μέρες και δεν ήθελαν να φάνε τίποτα! Μια κονσέρβα που τους άνοιξε η Ζωή τη δοκίμασε λίγο η Ξανθούλα και μετά αδιαφόρησε.

«Καλά, δεν πεινάνε;» αναρωτηθήκαμε. Αν πεινούσαν λέει; Το προηγούμενο μεσημέρι είχα παραγγείλει μια πίτσα από την οποία έφαγα τρία κομμάτια και άφησα το κομμάτι πάνω στο τραπέζι της κουζίνας. Την άλλη μέρα το πρωί βρήκαμε την πίτσα διάσπαρτη σ' όλο το σπίτι. Είναι ζήτημα αν είχαν φάει μερικά ψίχουλα. Το ίδιο έγινε και με δύο τυρόπιτες. Γενικά ο Φρίξος έφαχνε να φάει ό,τι είχε ζύμη. Δεν γνωρίζω αν συμμετείχαν και οι άλλες δύο στην αναζήτηση τροφής, πάντως τα φαινόμενα έδειχναν πως τα γιατί πεινάνε.

Αξίζει να σημειώσω ότι τα αδέσποτα, που τρώνε και διάφορα άλλα φαγητά εκτός από τις κονσέρβες και την ξηρά τροφή, όπως τα υπολείμματα που μας δίνει το κρεοπωλείο, δεν έχουν τέτοιο πρόβλημα. Το πρόβλημα εμφανίστηκε με τις τρεις δικές μας που για ένα διάστημα τριών μηνών περίπου έτρωγαν μόνον ξηρά τροφή. Βέβαια εμείς τους βάγαμε κι άλλα πράγματα, αλλά μας διέφυγε ότι τις άλλες τροφές δεν τις ήθελαν.

Κι εδώ είναι ο προβληματισμός: *Μήπως αυτές οι τροφές, είτε ξηρές είτε κονσέρβες, περιέχουν ουσίες που δημιουργούν στο ζώο εξάρτηση; Όχι με την έννοια της εξάρτησης του ηρωινομανή, αλλά με την έννοια της έντονης προτίμησης. Δηλαδή, αν δεν υπάρχουν αυτές οι ουσίες στο φαγητό, το ζώο μετά από ένα χρονικό διάστημα σταματάει να τρώει. Μέχρι να πεθάνει; Δεν ξέρω ούτε θα μ' ενδιέφερε να κάνω τέτοιο πείραμα. Θα μου πεις «και πού είναι το πρόβλημα; Θα τρώνε ξηρά τροφή».*

Όμως, σκέφτομαι: Οι σκύλοι και οι γάτες, από τη φύση τους, σαν ζώα δεν είναι φτιαγμένα να ζουν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ με ξηρά τροφή για όλη τους τη ζωή. Μια τέτοια διατροφή δεν θα έχει παρενέργειες; Και τι παρενέργειες είναι αυτές; Ζουν τα ζώα που διατρέφονται μόνο με ξηρά τροφή όσο είναι το αναμενόμενο; Έχουν γίνει έρουνες; Τι γνωρίζουν και τι νομίζουν οι κτηνίατροι πάνω στο θέμα αυτό;

Θυμάμαι κάποτε μια μάρκα τσιγάρων που είχε κάνει το ίδιο. Μετά από ένα διάστημα δεν μπορούσε να καπνίσουν τίποτα άλλο. Μάλιστα, την εποχή που καπνίζαμε με τους επισκέπτες μου στις συνεδρίες, όποτε έβλεπα τέτοιο πακέτο ρώταγα αυτόν που το κάπνιζε πώς πάει από στομάχι. Οι μισοί μου έλεγαν πως έπασχαν από στομαχικές διαταραχές!

Τέλος, αναρωτιέμαι. Μήπως υπάρχει κάποιος χριστιανός που γνωρίζει αν υπάρχουν ζωτροφές απαλλαγμένες από εξαρτησιογόνες ουσίες;

COOLMATTERTECHS

Υποστήριξη Υπολογιστών

210 422 5065

210 422 6665

6931 251 421

www.pinteris.gr

Επισκευθείτε το

Έχει πολλά

Η Εφημεριδούλα αλλάζει μορφή.

Η Εφημεριδούλα κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το Σεπτέμβριο του 1986. Για όσα χρόνια δεν υπήρχε το ιδιαιδίκυτο, τη στέλναμε ταχυδρομικά σε 450 άτομα περίπου. Τα τελευταία 15 χρόνια περίπου, τη στέλνουμε με e mail σε περίπου 1500 άτομα αλλά παράλληλα, υπάρχει και στην ιστοσελίδα pinteris.gr την οποία επισκέπτονται και άλλα 3800 άτομα από το Facebook. Όμως, από κεκτημένη ταχύτητα εξακολουθεί να έχει τον περιορισμό χώρου που είχε από τότε που κυκλοφορούσε σε έντυπη μορφή. Το αποτέλεσμα είναι πολλά άρθρα μου που δεν χωράνε στην Εφημεριδούλα, να τα καταχωρώ στην ιστοσελίδα στο τμήμα «Κείμενα» του pinteris.gr και να περνάν σχεδόν απαρατήρητα. Τον τελευταίο χρόνο, κάποια από αυτά τα άρθρα αντί να τα βάλω στο site, δημοσιεύονται στο ηλεκτρονικό περιοδικό **Ψυχογραφήματα**. Όμως, σύντομα η Εφημεριδούλα θα πάρει άλλη μορφή. Θα γίνει μια πραγματικά ηλεκτρονική εφημερίδα η οποία δεν θα κυκλοφορεί μία ή δύο φορές το μήνα ούτε θα έχει τους περιορισμούς του χώρου που είχε η έντυπη μορφή της. Έτσι, όσοι τη λαμβάνουν με mail θα λαμβάνουν ένα link που θα τους παραπέμπει απευθείας στο τελευταίο τεύχος. Αυτό δεν σημαίνει πως προτίθεμαι να διακόψω τη συνεργασία μου με τα Ψυχογραφήματα, απλά δεν θα τους φορτώνω με άρθρα μου τόσο συχνά.

Στις 22 Σεπτεμβρίου που ήταν τα γενέθλιά μου, ανάμεσα στα δώρα που μου έκανε η Ζωή ήταν και μια επίσκεψη στο **Μουσείο των Ψευδαισθήσεων** που βρίσκεται στην οδό Ερμού. Αξίζει να το επισκευθείτε, αλλά από την προσωπική μου εμπειρία καλό θα ήταν ν' αποφύγει κανείς, αν μπορεί, τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες.